

РЕШЕНИЕ

№ 1321

гр. С., 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 22 -РИ СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: В. АНГ. Г.

като разгледа докладваното от В. АНГ. Г. Административно наказателно дело № 20211110215223 по описа за 2021 година

за да се произнесе с решение, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 – чл.63 от ЗАНН и е образувано по жалба на „П.” ЕООД, чрез управителя А.Т.П., срещу наказателно постановление (НП) № 178 от 05.06.2020г., издадено от директор на Областна дирекция по безопасност на храните – гр. С. (ОБДХ – гр. С.), с което, на основание чл.53, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/, чл.48, ал.2, вр. ал.1 от Закона за храните /отменен/, на жалбоподателя е наложено административно наказание „имуществена санкция” от 1 000 (хиляда) лева за нарушение на чл.20, ал.1, т.3 от Закона за храните /ЗХ/.

В жалбата се посочва, че НП се основава на акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 2001986/12.05.2020г., при съставянето на който са нарушени процедурните правила. Сочи се, че в процесния акт не са посочени всички конкретни факти и обстоятелства за извършеното нарушение. Твърди се, че в АУАН и НП не е посочено, кога е извършено нарушението. Оспорва се изцяло фактическата обстановка, изложена в констативния протокол, АУАН и НП, като се твърди, че визираните в тях хранителни добавки са били отделени за преглед и бракуване. Предвид на изложените съображения е отправено искане за отмяна на НП като незаконосъобразно и неправилно.

В съдебно заседание жалбоподателят „П.” ЕООД, редовно призован, не се явява, не се представлява.

Въззиваемата страна – директор на Българска агенция по безопасност на храните - редовно призована, не се явява, представлява се от процесуален представител. Жалбата се счита за неоснователна и се пледира за потвърждаване на НП, прави се искане за присъждане на разноски, като се прилага списък с разноски, платени пред настоящата съдебна инстанция, както и платените адвокатски възнаграждения по предходните разглеждания на делото пред СРС и АССГ.

Съдът, като изслуша доводите на страните, служебно провери наказателното постановление, обсъди доказателствените материали поотделно и в тяхната съвкупност, съобрази законовите разпоредби, намира за установено следното:

На 17.02.2020г. в обект – протеинов бар, намиращ в гр. С., район „С.“, пл. „Н.“, № 12, стопанисван от „П.“, АС. Б. Т., на длъжност „старши инспектор” в отдел „КХ” при ОДБХ – гр. С., и В.Н.Д.а, на длъжност „инспектор” в същия отдел, извършили проверка относно съответствието на обекта с изискванията на националното и европейското законодателство в областта на безопасността на храните. На проверката присъствала А. С. И., рецепционист в обекта.

При извършената проверка на регал на бара в проверявания обект били установени пуснати на пазара хранителни добавки с общо тегло от 1,2кг. с изтекъл срок на годност и негодни за консумация от хора, а именно: хранителна добавка с подсладител „XTENA BCAAS, s Lf70049, годни до 01.2019г., с количество 0,5кг.; „Naturalico whey protein“, с L CHc014721918, годни до 10.2019г., с количество 0,5кг.; „Creatin Monohidrate Creapure“ около 0,2кг., с манипулиран етикет в зоната на срока на годност.

За установените при тази проверка обстоятелства бил съставен констативен протокол № 0056659 от 17.02.2020г., връчен на присъствалата на проверката А. И.. Бил съставен и констативен протокол № 0056695 от 19.02.2020г.

Отделно от протокола били издадени и предписание № 200186/17.02.2020г., предписание № 0001297/19.02.2020г. и заповед № 160/19.02.2020г. за спиране реализацията на храни.

На 12.05.2020г. свидетелят АС. Б. Т. съставил против дружеството-жалбоподател „П.” ЕООД акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 2001986/17.02.2020г. за това, че на дата 17.02.2020г. в горепосочения търговски обект са установени хранителни добавки, негодни за консумация от хора, с което се нарушава разпоредбата на чл.20, ал.1, т.3 от ЗХ. АУАН е съставен по реда на чл.40, ал.2 от ЗАНН и подписан от актосъставителя и двама свидетели. Съставеният акт е връчен на А. Т. П. като управител на дружеството-жалбоподател на 15.06.2020г. и подписан от същото лице.

Писмени възражения в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН не са представени.

Въз основа на съставения АУАН, на 05.06.2020г. директор на ОДБХ – гр. С. издал процесното НП № 178/05.06.2020г., в което са отразени обстоятелствата по извършването на нарушението, с фактическо описание на нарушението и посочване на нарушена законова разпоредба по чл.20, ал.1, т.3 от ЗХ, за което нарушение административнонаказващият орган /АНО/ наложил на дружеството-жалбоподател имуществена санкция в размер на 1 000лв. НП е връчено на 05.06.2020г., с известие за доставяне (обратна разписка).

Посочените фактически обстоятелства се установяват от събраните по делото доказателствени материали: *гласните доказателства*, съдържащи се в показанията на свидетеля АС. Б. Т., както и в *писмените доказателства*, приобщени по надлежния процесуален ред на чл.283 от НПК: съставения АУАН № 2001986/12.05.2020г., КП № 0056695/19.02.2020г., известие за доставяне (обратна разписка), удостоверяваща връчването на НП, писмо от кмета на СО- Район „Витоша”, писмо на директора на ОДБХ- С. град до управителя на „П.” ЕООД, писмо на директора на ОДБХ- С. град до кмета на СО- Район Витоша, справка Търговски регистър към Агенцията по вписванията, предписание № 2001867/17.02.2020г., заповед № ОСПД-268/16.07.2015г. на изпълнителния директор на БАБХ, заповед № ОСПД-42/04.08.2017г. на изпълнителния директор на БАБХ, длъжностна характеристика за длъжност „старши инспектор”, договор за правна защита и съдействие от 15.03.2022г., списък на разноските, направени за адвокатско възнаграждение, договор за правна защита и съдействие от 30.03.2021г., договор за правна защита и съдействие от 27.10.2020г.

Настоящият съдебен състав подложи на внимателна преценка *показанията* на разпитания в съдебно заседание свидетел А.Т., като счита, че същите отразяват непосредствените възприятия на свидетеля от извършваната от него проверка и установените при нея обстоятелства, не открива съществени противоречия в показанията му и ги **кредитира в цялост**.

Писмените документи по делото, приети по надлежния ред, позволяват изясняване в пълнота на фактическите обстоятелства по случая, проверка на гласните доказателства, и затова съдът цени тези доказателства и ги използва при формирането на своите фактически изводи.

При така установените фактически обстоятелства, съдебният състав на първостепенния съд формира следните **правни изводи**:

Жалбата е подадена от легитимирано лице (наказаното юридическо лице), при спазване на срока за обжалване по чл.59, ал.2 от ЗАНН (НП е връчено на 22.07.2020г., а жалбата е от 29.07.2020г.), и е насочена против административнонаказателен акт, подлежащ на съдебен контрол, като в този смисъл е процесуално **допустима**.

Разгледана по същество, жалбата се явява **основателна, макар и на различно правно основание**:

След извършената служебна проверка, съставът на съда преценява, че са изпълнени законовите изисквания на чл.49, ал.1 от ЗХ – АУАН е съставен от компетентно длъжностно лице, заемащо длъжност „старши инспектор” към БАБХ, а НП е издадено от директора на ОДБХ- С. град (респ. са спазени и изискванията на чл.49, ал.2 от ЗХ). Настоящият съдебен състав счита и че *са спазени* изискванията на чл.40, ал.2 и чл.43, ал.4 от ЗАНН по съставяне и връчване на АУАН. Относно изискването на ЗАНН актът за установяване на административно нарушение да бъде съставен *след* надлежното поканване на нарушителя да присъства при съставянето на АУАН (арг. чл.40, ал.2 от ЗАНН), същото се явява спазено, доколкото след изпращане от поканата от страна на АНО, не се е явил законен или упълномощен представител на дружеството-нарушител и Актът е съставен в негово отсъствие и е изпратен на общинската администрация по местоживеенето на нарушителя (СО- Район „Витоша”) за предявяване и подписване. Относно изискванията на ЗАНН актът да е съставен в присъствието на свидетели, присъствали на извършването или установяването на нарушението, и да бъде подписан от

поне един от тях, то тези изисквания се явяват изпълнени. Актът е подписан освен от актосъставителя и от В. Д. (присъствала на проверката). Този съдебен състав на районния съд намира за *спазени* сроковете по чл.34, ал.1, изр.2 от ЗАНН, доколкото Актът е съставен в рамките на *тримесечен срок „от откриване“ на нарушителя*, респ. в рамките на *едногодишен срок „от извършване на нарушението“* (нарушението е установено при извършена проверка на 17.02.2020г., а АУАН е издаден на 12.05.2020г.). Съобразен е в случая и срокът за издаване на НП по чл.34, ал.3 от ЗАНН (АУАН е съставен на 12.05.2020г., а НП е издадено на 05.06.2020г.).

Нормата на § 1, т. 34 от ДР на ЗХ (отм.) е в смисъл, че негодна храна за консумация от човека е храна, която е неподходяща за употреба според нейното предназначение вследствие на замърсяване, микробиологични промени, развала, изтекъл срок на трайност или нарушена цялост на опаковката. Съобразно разпоредбата на т. 53 от ДР на ЗХ, "пускане на пазара" е притежание с цел продажба, включително предлагането за продажба, или всяка друга форма на прехвърляне, независимо дали срещу заплащане или не, както и самата продажба, дистрибуция и другите форми на прехвърляне на храните. Съставът на първостепенния съд, като внимателно се запозна със съдържанието на съставения АУАН № 2001986/12.05.2020г. и издаденото въз основа на него НП № 178/05.06.2020г., и съобрази изискванията на ЗАНН относно реквизитите на тези процесуални документи, **констатира** допуснати процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство. Основателен се явява аргументът на жалбоподателя, че в хода на производството е нарушена разпоредбата на чл.42, т.4 от ЗАНН, тъй като не били *посочени всички конкретни факти и обстоятелства за съответното нарушение, при които същото е било извършено и установено*. Съдът споделя това виждане, доколкото в НП (респ., в АУАН) е описано мястото на извършената проверка, видът на хранителните добавки с изтекъл срок на годност, но не и количеството им – така се сочи за хранителна добавка “Creatin Monohidrate Creapure“ с непосочено тегло /“тегло **около** 0,2кг.“ –цитат/ и непосочен срок на годност. Отделно от това, писмено се фиксира и че същата хранителна добавка е с манипулиран етикет в зоната на срока на годност, без да става ясно, в какво именно се състои твърдяната манипулация. Следва да се отбележи в тази връзка, че волята на административнонаказващия орган не

може да се извлича по тълкувателен път. Като съобрази това, настоящият съдебен състав намира, че е нарушено правото на защита на жалбоподателя, доколкото същият е бил поставен в невъзможност да разбере какво е извършил и така са създадени препятствия за организиране защитата му. По делото се установява, че при издаването на АУАН и процесното НП са допуснати нарушения на императивните изисквания на разпоредбите на чл.42, т.3 от ЗАНН и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Жалбоподателят навежда аргументите, че АНО е нарушил посочените разпоредби, като не е посочил *кога е извършено нарушението и от кой момент е реализиран състава на сочената нарушена разпоредба*. Същите се явяват частично основателни, доколкото и в АУАН и в НП конкретно е посочена датата, на която е извършена проверката, обекта, в който са установени хранителните добавки с изтекъл срок на годност, като не е посочено *кога е изтекъл въпросният срок на годност за всяка една хранителна добавка поотделно /не посочено - за хранителна добавка "Creatin Monohidrate Creapure"/*. В този смисъл съдът намира, че нарушителят е бил лишен от възможността да разбере, в кой момент точно е нарушил конкретните законови разпоредби, съответно е било ограничено правото му на защита.

За прецизност и пълнота на изложението: твърди се в жалбата, че описаните хранителни добавки са били отделени за преглед и бракуване от комисия (назначена от управителя на дружеството) и че служителят нямал право да ги бракува или унищожава преди да получи протокол от въпросната комисия. Посочва се още, че проверяващите служители били описали продукти, които към датата на извършване на проверката не са се предлагали за продажба, а са били отделени от продуктите, които се продават. Тези твърдения обаче не са подкрепени с никакви доказателства от страна на жалбоподателя. В констативния протокол, АУАН и НП, както и в гласните доказателства, съдържащи се в свидетелските показания, ясно е посочено, че въпросните хранителни добавки са се намирали на регал на бара, съвместно съхранени с годни за консумация храни. Доказването при налагане на наказание за административно нарушение е в тежест на АНО и настоящият състав счита, че в конкретния случай ОДБХ- С. град е доказала обвинението си, доколкото посоченото в акта (респ. в НП) се подкрепя изцяло от събрания по делото доказателствен материал. Дори да се приеме, че организация за бракуване и унищожаване на хранителни добавки след преглед от комисия

действително е била създадена, то тогава възниква въпросът защо въпросната комисия, която е следвало да издаде протокола за бракуване или унищожаване на хранителните добавки, не го е направила своевременно - срокът на годност на първата хранителна добавка, посочена в АУАН, е бил изтекъл малко повече от година преди проверката.

Поради изложеното, настоящият състав на съда счита коментирания по-горе твърдения на жалбоподателя за неоснователни.

Съдът обосновава правен извод за това, че в случая АНО неправилно е приложил санкционната разпоредба, а именно: нормата на чл.48, ал.2 във вр. чл.48, ал.1 от ЗХ. Чл.6 от ЗАНН постановява, че административното нарушение е такова деяние, което е обявено за наказуемо с административно наказание, а правната норма, описваща състава на нарушението, е единство от хипотеза, диспозиция и санкция. Затова предназначението на санкционната разпоредба е да посочи, освен вида и размера на приложимото наказание, субекта, спрямо когото може да бъде наложено това наказание, както и предпоставките за неговото налагане и наличието на законово основание за санкциониране на конкретното нарушение на жалбоподателя. С наказателното постановление за административното нарушение, квалифицирано по чл.20, [ал.1, т.3 от ЗХ](#), АНО е наложил на жалбоподателя имуществена санкция на основание чл.48, [ал. 2, вр. ал.1 от ЗХ](#). Последно цитираната разпоредба на отменения Закон за храните гласи, че за нарушение по ал.1 /"който наруши разпоредбите на [този закон](#) или наредбите по прилагането му, извън случаите по чл.38-47, се наказва... "/, извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 1000 до 2000 лв., а при повторно нарушение от 2000 до 4000 лева. Съобразно нормата на [чл.1 от ЗХ](#) (отм.), целта на въведената с него правна регламентация е да уреди както изискванията към храните, мерките и условията за осигуряване хигиена на храните и тяхната безопасност, опаковането, етикетирването, представянето, включително рекламирането им, така и условията и реда за производство и търговия с храни. Систематичното място на [чл.20, ал.1, т.3 от ЗХ](#) е в глава четвърта "Производство и търговия с храни". Санкционната норма на [чл.44, ал. 2, вр. ал.1 от ЗХ](#) предвижда, на юридическо лице или едноличен търговец, което произвежда, търгува или внася в страната храни, които не отговарят на изискванията на [закона](#) или на подзаконовите актове по прилагането му, ако не подлежи на по-тежко

наказание, да се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 4000 лв. При така посочената правна регламентация, съотнесена към установената фактическа обстановка, настоящият състав намира, че административно-наказващият орган за нарушение по чл.20, ал.1, т.3 от ЗХ неправилно е приложил санкционната норма на чл. 48, ал. 2 от ЗХ, вместо тази на чл.44, ал.2 от ЗХ. Визираната като приложима от АНО разпоредба на чл.48, ал.2 от ЗХ се отнася до нарушения, извън случаите по чл. 44 от ЗХ; такива нарушения нито се твърдят, нито се доказват в настоящото административнонаказателно производство. В аспект на изложеното до тук следва да се подчертае, че предназначението на санкционната разпоредба в наказателния процес не се изчерпва с посочването на числа, които да опишат границите за индивидуализиране на имущественото наказание. С приложената неотнормирана към казуса санкционна норма е допуснато съществено и неотстранимо нарушение – нарушение на принципа за законоустановеност на административното наказание. В случая без значение е причината, поради която се е стигнало до неправилно посочване на санкционната разпоредба. Дори и да се касае за техническа грешка, тя пряко е рефлектирала върху правото на защита на санкционираното лице да разбере, какво е наложеното му наказание, на какво основание се налага то и на кое нарушение съответства, като така неправомерно е ограничено правото му на адекватна и в пълен обем защита. Съдът намира за необходимо да отбележи още в тази връзка, че административнонаказателното производство е строго формално, като тази завишена формалност не е самоцел, а е гаранция за законосъобразното протичане на наказателния процес, а спазването на установените гаранции е необходимо, доколкото при налагане на административно наказание държавата упражнява репресивната си функция – дейност, реализираща се при предварително установени законово правила. Съдебният състав не разполага с правомощие да преквалифицира административното деяние и АНО е следвало да положи необходимата грижа да установи и приложи релевантната спрямо административното нарушение санкционна норма, съобразно което да прецизира диспозитива на наказателното постановление. Вместо това е допуснато явно несъответствие между нарушението, за което е санкциониран жалбоподателят, и наложената от АНО санкция. Недопустимо е по пътя на субективната човешка мисъл да се формулира волята на наказващия орган, респективно

административнонаказаният да я предвижда. Налице е съществено процесуално нарушение, опорочаващо процесното наказателно постановление и представляващо самостоятелно основание за неговата отмяна.

С оглед на изложеното до тук, атакуваното НП следва да бъде отменено изцяло като неправилно и незаконосъобразно, като безпредметно се явява обсъждането на въпроса за приложимост на института на чл.28 от ЗАНН.

При този изход на спора, претенцията на въззиваемата страна за заплащане на разноски по приложен списък с разноски, платени пред настоящата съдебна инстанция, както при предходните разглеждания на делото пред СРС и АССГ, следва да бъде отклонено като неоснователно, като разноски не следва да се присъждат.

На основание *чл.63, ал.2 от ЗАНН* Софийският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 178 от 05.06.2020г., издадено от директор на Областна дирекция по безопасност на храните – гр. С. (ОБДХ – гр. С.), с което, на основание чл.53, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/, чл.48, ал.2, вр. ал.1 от Закона за храните /отменен/, на жалбоподателя е наложено административно наказание „имуществена санкция” от 1 000 (хиляда) лева за нарушение на чл.20, ал.1, т.3 от Закона за храните /ЗХ/.

НЕ УВАЖАВА искането на въззиваемата страна за присъждане на парична сума, представляваща адвокатско възнаграждение за процесуално представителство, защита и съдействие.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК и на основанията по НПК, пред Административния съд – С.-град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____